

Gabija

2014-05-29 Nr. 4 (29)

Visų klasių moksleiviai, visų mokomųjų dalykų mokytojai, vienykitės!
Tenegęsta Jumyse meilės, vilties, gerumo, mokslo šviesa!

Išlydėjo skambesys
linksmą juoką į vasarą.
Liks linkėjimai širdy
tikslą savo siekti,
nesuklupt kely
ir kasdien
žingsniuot į priekį.

Ar regėjai? Ar matei? Ar žinai? Jeigu ne – skaityk apie tai 2,3 puslapiuose.

Dvyliktokams jau nuskambėjo paskutinis skambutis

Foto reportažas iš 2014 05 29 šventės

Jau pakėlė sparnus

**I būrį dvyliktokai rinkosi
linksni –
nebus daugiau skambučių
nei rugsėjų.
Mašinom vežė auklėtojus ir
save,
kiti net MAZais atbildėjo.**

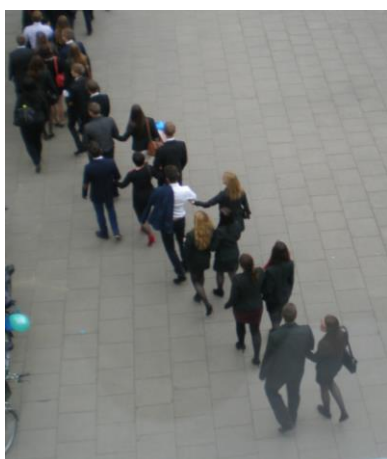

**Gražiausia, kai gali
ant dviratuko sėst ir skrieti vėju.**

**Svarbiausia jie skubėjo-
važiavo, skrido, ėjo -
savąjį pavasarį pasitikt reikėjo.**

Manieringi pasivaikščiojimai

**Kolonomis, po du, po tris
aplink ir tiesiai, ir aukštyr,
bet vis ratu
jie ėjo, ėjo, ėjo...
Gal buvo gera, malonu,
prasminga, įdomu,
o gal tik taip reikėjo?..**

Paskutiniai pasispardymai

**Nors noras skrist širdy nuo ryto jau knibždėjo,
bet nepaleido motina gimnazija vaikų savų taip
greit pavėjui.**

**Ar žodį moka jie ištarti patikrinti suspėjo,
gal ašarą kas spės nubraukt - slapčia tikėjos.**

**Patikras surengt gimnazijos šaltyšius tuoj įsakė
menų, kurių gyvenime, deja, reikės:
tuoj piešti dauguma pabandė iš rankos ir širdies,
bei kūną judinti valso ritmu – nelengva tai išties...**

Atsisveikinimo giesmės

**O salėje gražiai skambėjo žodžiai,
nes tarė juos išlydintys vienuoliktokai,
dievais tą dieną pasijutę,
nes tarė juos tėveliai, auklėtojai, mokytojai
ir visi kiti, kurie į kelią palydėjo,
nes ne lūpos tarė juos,
o iš pačios širdies jie liejos...**

**Gražiai skambėjo ne tik žodis,
bet ir dainos,
gražiai žiūrėjosi ir šokis,
rankose gražiai žydėjo gėlės,
o akys laimę žvilgsniais skleidė...**

Kūrybos kampelis * Kūrybos kampelis * Kūrybos kampelis

Svečiuose GRETA

Greta mokosi 3a klasėje. Net neįtartum, kad ši linksmą mergina yra tokia protinga ir gabi. O kad ji tokia rodo faktai. Štai kad ir šis: jos ruoštas projektinis darbas „Danutės Paulauskaitės eilėraščių interpretacijos literatūroje ir dailėje“ buvo pripažintas geriausiu ne tik gimnazijoje, bet ir regioniniame konkurse užėmė pirmąją vietą. Darbo vadovės: lietuvių kalbos mokytoja ekspertė Laimutė Ronkaitienė ir dailės mokytoja metodininkė Laima Vaitulevičienė. Bet tegu Greta ir jos darbas kalba patys.

Greta Zalonskytė su mokytoja Laimute Ronkaitiene džiaugiasi savo darbo rezultatais ir apdovanojimu.

Tobulėjant technologijoms, vargu ar šių dienų žmogus randa laiko ir menui. Manau, kad daugeliui menas, o ypač poezija, — nesuprantamas dalykas. Savo bendraamžių akyse, kalbant apie meną, matau tik abejingumą, o poezija daugeliui — „nesąmonė“. Iš dalies pati maniau, kad eilėraščiai — tai „kosmosas“, kol į mano rankas pakliuvo D. Paulauskaitės poezijos rinktinė „Prie pietvakarių sienos“.

skaičiusi dramatiškas egzistencines būsenas išsakančių eilėraščių, todėl ir pasirinkau tokią tematiką — norėjosi išbandyti save ir įkvėpti kitų šviesias mintis. Taip pat norėjosi įrodyti, kad gyvenimas — tai džiaugsmas, todėl mano impresijos — diskusija su jau anapilin išėjusia, bet savo eilėraščiuose gyvenančia poete. Eilėraščių iliustravimas karpinių technika man taip pat buvo naujas, neįprastas iššūkis, o tai, kas neišbandyta, — visada traukia žmogų.

Sukurtame triptike vyrauja baltos ir

Skaitant jos eilėraščius, vis kildavo klausimas, kodėl eilėraščiuose tiek tamsos, tiek dramtizmo. Tad perskaičiau skuodiškės Vilniaus universiteto absolventės Dvilės Varapnickaitės bakalaurinį darbą „Danutė Paulauskaitė — gyvenimas kūryboje“, kuriame radau atsakymą į savo klausimą ir supratau, kad D. Paulauskaitė — tai labai uždara, bet unikali ir tragiško likimo poetė. Todėl gimė neįprasta mintis — jos kūrybą interpretuoti literatūroje ir dailėje, interpretuoti savaip — pasitelkiant karpinių techniką ir sukuriant impresijas. Taip ir prasidėjo mano pažintis su kraštiečiu Danute Paulauskaite.

Pasirinkau tris jos eilėraščius: „Jie supančiojo mano sparnus ir nukirpo“, „Raškau dienas lyg uždraustus vaisius“, „Mūsų sielos jau rengias migruoti“ — visi jie apie mirtį. Niekada nebuvau

juodos spalvos deriniai, taip pat ir pilkos atspalviai. Šios spalvos geriausiai apibūdina ir išreiškia mirties temą, slogią nuotaiką. Juoda — tai tamsa, vidiniai išgyvenimai, šaltis. Pilka — lyg rūkas, migla, apjuosusi poetės gyvenimą, o balta — tai mano impresijose atskleistas optimizmas, šviesa ir trapios viltys, kurias noriu skleisti visiems.

Dailės technikos panaudojimas interpretuojant poetės eilėraščius, leido pačiai ne tik žodžiais, bet ir spalvomis, linijomis, ornamentais, figūromis išreikšti nuotaiką, atskleisti temą — toks poezijos interpretavimas jos skaitytojams gali būti įdomesnis negu žodinės interpretacijos.

Gimnaziste, nepamiršk „Gabijos“ net vasarą: fotografuok, rašyk ir siųsk gabijal@info.lt